

Győri Ítéltábla

Gf.II.20.118/2020/8/I.

A Győri Ítéltábla a Gáts Ügyvédi Iroda (Helység6, .; ügyintéző: dr. Gáts Andrea ügyvéd) által képviselt Kft1 (Helység2,) felperesnek a Dr. Koczka Ügyvédi Iroda (Helység7, .; ügyintéző: dr. Koczka Ákos György ügyvéd) által képviselt „Kft.1” Kft. (Helység1/4,) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2020. július 17. napján kelt 1.G.40.033/2019/18. számú ítélete ellen az alperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.270.000,- (Egymillió – kettőszázhetvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az alperes a Helység1/4 hrsz.1.helyrajzi számú ingatlanon található állattartó telepe korszerűsítési munkái támogatására pályázatot nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz (MVH), amely annak az utóbb módosított 2012. december 20. napján kelt határozatával helyt adott és 355.561.714. Ft támogatást biztosított a beruházáshoz. A más mellett 2 db zárt oldalfalú természetes szellőztetésű, hőszigetelt istálló; nyitott oldalfalú takarmánybála pajta, fejőház és a szemes termés tárolására szolgáló csarnoktároló megépítésére a vállalkozó felperes és a megrendelő alperes között 2014. március 21. napján jött létre vállalkozási szerződés. A szerződés 1.1 pontjában a felperes ajánlata alapján a felek

külön megjelölték az elkészítendő egyes létesítmények díját, azzal, hogy az egyéb kiadások összegét 10 millió Ft-ban határozták meg. Összességében a vállalkozói díjat az általános forgalmi adó nélküli 612.297.063 Ft-ban határozták meg, amely "tartalmaz minden adót, vámot, illetéket, szabadalmi díjat, továbbá a munka megvalósítása során felmerült minden költséget (...), amely a mellékletben meghatározott műszaki tartalomra szükséges, az azokban meghatározott minőségű anyagokkal első osztályú minőségben, független attól, hogy az a tételes költségvetési kiírásban és ajánlatban szerepel-e." (2. 1, 2. 2.) Kikötötték, hogy írásbeli megrendelés, majd árajánlat adás alapján az utólagosan megrendelt pótmunkák külön számlában kerülnek elszámolásra. (2. 3.) A munkaterület átadás- átvételi időpontját 2014. április 24. napjában, míg a befejezési határidőt – két utóbbi szerződésmódosítást követően – 2015. augusztus 31. napjában határozták meg.

[2] 2014. április 14-én a felperes árajánlatot adott a 612.297.063 forint díjazású szerződéses munkákon túl egyes pótmunkákra is, melyben a tűzivíztározó kivitelezését, az új telepre makadám burkolatos bekötőút, az új telephelyre aszfaltos bekötőút; a régi telepen, szárító épület körüli betonutak; közműépítés, szalmabála tüzelésű kazán munkái díját 85.758.069 Ft-ban határozta meg.

[3] A kivitelezés lezárulta után a felek és az alperes által megbízott műszaki ellenőr 2015. június 29. napján kiállította a műszaki átadás- átvételi jegyzőkönyvet, melynek 6. pontjában a beruházó alperes kijelentette, hogy a kivitelezői szerződésben szereplő munkák hiánymentesen elkészültek, melyeket a garanciális kötelezettségek fenntartása mellett átvett. Az ugyanazon nap kelt teljesítésigazolás szerint a felperes a szolgáltatás ellenértékéért 572.880.098. Ft díjra jogosult, melyből a I.-III. rész számlákkal már 490 millió Ft-ot kiszámlázott, így a végszámlával leszámlázható összeg 82.880.098. Ft.

[4] 2015. június 29-én a felek további szerződéseket és egyoldalú jognyilatkozatokat állítottak ki. A „megállapodás a kivitelezés lezárására és elszámolására” elnevezésű szerződés 2. pontjában 14 pontban részletezték azokat a munkákat, amelyeket a megrendelő már nem kér megvalósítani, amelyeket kijavítani, kicserélni kér - illetve amelyeket pótlólagosan kér megvalósítani. A kivitelező felperes ebben a szerződési pontban kijelentette, hogy "nem számol el pótmunkát." A szerződés 3. pontjában a felek megállapították, hogy a 82.880.098. Ft végszámla teljesítéséhez a kivitelező felperes azonos összegű kölcsönt nyújt – a kölcsönszerződésben rögzített feltételekkel –, hogy a megrendelő alperes a végszámlán szereplő határidőig azt teljesíteni tudja, így az elszámolható legyen. A 9. pontban rögzítették, hogy a felperes külön megállapodásban vállalja a telepre vezető aszfaltos út megépítését, a meglévő telepen lévő beton pályaburkolat megépítését illetve a karámrendszer építését (anyag nélkül), vagy ehelyett az újonnan épült telep földfeltöltését. Ezen beruházások megkezdésének feltételül a kölcsönadott 82.880.098. Ft kivitelező részére visszafizetését állították. A 10. pontban kikötötték, hogy a megállapodás hatálybalépésének feltétele a kölcsönszerződés aláírása, illetve a tartozáselismerő nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalása, a felhatalmazó levél banki jóváhagyása. A "kötelezettségvállaló nyilatkozatban" a felperes a "megállapodás a kivitelezés lezárására és elszámolására" szerződés 2. pontjában meghatározott "minőségi kiegészítő, javító munkák" 2015. augusztus 31. napjáig elvégzését vállalta. A kölcsönszerződés alapján a felperes mint kölcsönbe adó az alperesnek mint kölcsönbe vevőnek 82.880.098 Ft 2015. június 30. napjáig kölcsönadását vállalta, az alperes pedig annak 2015. augusztus 18. napjáig visszafizetését. A kölcsön visszafizetéséért az alperes ügyvezetője, S.S készfizető kezességet vállalt. A kölcsönszerződés 7. pontjában az alperes "zálogjogot" biztosított a kölcsönbe adott összegre oly módon, hogy az Nyrt2.-nél

vezetett bankszámlájára a felperesnek inkasszó jogot enged, az inkasszó felhatalmazó levelét külön mellékletre utalva. A 8. pontban a kölcsönszerződés hatálybalépésének feltételéül a felek a kölcsönadott összegre vonatkozó tartozáselismerő nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalását támasztották. Végül a "tartozáselismerő okiratban" az alperes kijelentette, hogy a kölcsönszerződésben rögzítettek alapján 82.880.098 forinttal tartozik a felperesnek és vállalta, hogy azt 2015. augusztus 18. napjáig megfizeti.

[5] A kölcsönszerződés alapján a felperes 2015. június 30. napján a kölcsöntőkét az alperes bankszámlájára átutalta, az alperes pedig ugyanezen a napon a felperes bankszámlájára (közleményként a végszámla sorszámát megjelölve) a végszámla 82.880.098. Ft összegét utalta át. 2015. október 22-én az alperes 13.530.098 Ft-ot utalt át a felperesnek, melyet a felperes a részben kölcsönként folyósított 82.880.098. Ft késedelmi kamataiba, míg 11.080.708 Ft-ot a tőketartozásba számított be. A fennmaradó tőke követelése így 71.799.390. Ft lett.

[6] A felperes keresetében az alperest 71.799.390 Ft tőke, valamint annak a 2015. október 22. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni jogalap nélküli gazdagodás jogcímén. Kifejtett érvelése szerint az alperes a 2015. június 29. napján kelt kölcsönszerződés alapján csak 13.530.098 Ft-ot fizetett vissza, melyet elszámolt. Amiatt nem kölcsön jogcímén terjesztette elő a keresetét, mert a kölcsönszerződés 8. pontja alapján a szerződés hatálybalépése feltétele, az alperes tartozáselismerő nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalása nem teljesült. Az alperes a 2015. június 30.-i 82.880.093. Ft visszautalásával csak a vállalkozási szerződés végszámláját teljesítette. A végszámla teljesítését követően terjesztette elő az alperes az elszámolás iránti kérelmét az utófinanszírozású pályázatban az MVH-hoz. Vitatta, hogy egyezség jött volna létre a kivitelezés lezárására irányuló megállapodás megkötésével. Ezen szerződés 9. pontja szerint a külön megállapodásra tartozó munkákat csak a kölcsönadott 82.880.098. Ft visszafizetése esetén köteles a felperes elvégezni. Emiatt az alperes alaptalanul hivatkozik arra, hogy az általa visszatartott 82.880.098. Ft megfizetésére csak az elmaradt munkák teljesítése esetén kerülhet sor.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen azzal védekezett, hogy kölcsönszerződés a felek között nem jött létre, ez a szerződés színlelt okirat. A felek között építési szerződés jött létre az alperes állattartó telepe korszerűsítésére. Másodsorban azzal érvelt, hogy a felperes 2015. június 29. napjáig a vállalkozási szerződést nem teljesítette. Ekkor a felek tárgyalásaik eredményeként megkötötték a kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló megállapodást, a kölcsönszerződést, a felperes egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot- míg az alperes tartozáselismerő nyilatkozatot tett. Ezek a szerződések és egyoldalú jognyilatkozatok módosították a vállalkozási szerződést. Egyezség (Ptk.6: 27. §) jött létre a felek között és megállapodtak, hogy a felperesnek még milyen munkatételeket kell elvégeznie, melyek azok, amelyekről az alperes eltekint. Az alperes csupán a pályázat lezárása érdekében fizette meg a végszámla 82.880.098. Ft ellenértékét a felperesnek. Valójában abban állapodtak meg, hogy a kölcsönszerződés alapján a felperes 82.880.098 Ft-ot "biztosítékként" utal át az alperesnek, melyet az alperes a még hiányzó, a kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló megállapodásban részletezett munkák teljesítése ütemében, azok díjaként fizet meg a felperesnek. A 2015. októberében átutalt 13.530.098. Ft a megelőző részteljesítésekkel arányos díjazás.

[8] A Szolnoki Törvényszék 2018. október 29. napján kelt keresetnek helyt adó 5. G. 20.789 / 2017 / 30. számú ítéletét az alperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla 2019. április 17. napján kelt Gf. III. 30.024 / 2019 / 5. számú végzésével hatályon kívül helyezte és elrendelte a keresetlevél áttételét a Veszprémi Törvényszékre. Az ítéltábla határozata indokolásában megállapította, hogy a 2015. június 29. napján kelt szerződésekkel és egyoldalú jognyilatkozatokkal a felek részben módosították az építési munka kivitelezésére irányuló vállalkozási szerződésüket és az alperes felperes felé fennálló még hátralékos vállalkozói díj tartozása jogcímét kölcsönben határozták meg. A jogcímet érintő részbeni szerződésmódosítás folytán a jogvitára irányadó a vállalkozási szerződés 11. 2. pontja szerinti alávetés, melyben a felek kikötötték a Veszprémi Törvényszék illetékességét.

[9] Az eljárás megismétlése során az illetékes törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest 71.799.390. Ft, valamint annak a 2015. október 22. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat +8% mértékű késedelmi kamata és 6.362.500. Ft perköltség megfizetésére. Határozata indokolásában a bíróság azt vizsgálta, hogy a 2015. június 29. napján kelt szerződések és egyoldalú nyilatkozatok alapján a felperest megilleti-e és milyen mértékű térítés a kölcsönszerződés alapján. Az áttételt megelőzően lefolytatott bizonyítási eljárás anyagából kiemelte az okirat szerkesztések során a felperest képviselő dr. Tanúl ügyvéd tanúvallomását, amely szerint a kölcsönszerződést a felek annak érdekében kötötték, hogy az alperes a vég számlát ki tudja fizetni. Tanú4 tanú, alperesi műszaki ellenőr tanúként úgy nyilatkozott, hogy a 2015. június 29. napján kelt műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvben a vég számla kiállításához szükséges feltételek elvégzését igazolta. Állította, hogy az alapszerződés szerinti munka elkészült és számlázható vált. Megállapította a bíróság, hogy ezen okiratok elkészülte után 3 nappal, 2015. július 2-án a kivitelezett juhtenyésztő telepre az építésügyi hatóság a használatbavételi engedélyt kiadta. Az alperes korabeli jogi képviselője, dr. Tanú2 ügyvéd tanúként úgy vallott, hogy az okiratok tervezetét a felperest képviselő dr. Tanú1 elektronikus úton átküldte és az aláírás előtt az ügyfelével átbeszélte. Ennek során az alperes ügyvezetője olyat nem mondott, hogy a 82 millió Ft-ot csak akkor kívánja megfizetni a felperesnek, ha minden teljesen hibátlan és nem volt arról szó, hogy az alperesi ügyvezető ezt a szerződést színleltnek tekinti. Ezen bizonyítékok alapján a törvényszék megállapította, hogy 2015. június 29. napján a felek a vállalkozási szerződés tárgyát képező műszaki tartalmat kivitelezettnek tekintették, csak az ezt meghaladó munkák minősítése (szerződéses avagy pótmunka) és minősége körül volt köztük vita. Ezekre figyelemmel az alperes által 2015. június 30. napján teljesített 82.880.098 Ft nem a kölcsön visszafizetését, hanem a vég számla teljesítését jelentette, amelyre szükség volt a pályázat lezárása érdekében. Ugyan a felperes a keresetét jogalap nélküli gazdagodás jogcímén terjesztette elő, azonban a törvényszék elfogadva a Szegedi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében kifejtett jogi álláspontot, kölcsön jogcímén kötelezte az alperest a tartozás és késedelmi kamatai megfizetésére. Mellőzte az alperes indítványára a pályázatírásban segédkező Tanú3 tanúkenti kihallgatását, valamint a szakértői bizonyítás lefolytatását.

[10] Az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Jogorvoslati kérelmében vitatta a törvényszék azon megítélését, hogy 2015. június 29. napjáig megtörtént a vállalkozási szerződés teljesítése. Amennyiben a felperes teljesítette volna a vállalkozási szerződésben foglaltakat, elegendő lett volna a teljesítésigazolás kiállítása. Ebben az esetben nem került volna sor a kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló megállapodás valamint a kötelezettségvállaló nyilatkozat kiállítására.

Ezekre amiatt volt szükség, mert a felperes a vállalkozási szerződésben foglaltakat nem teljesítette, de a pályázat elszámolhatóságához szükséges volt a teljesítés-igazolás kiállítása. A kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló megállapodásban az alperes mint beruházó lemondott egyes munkatételek elkészítéséről, mely azt jelenti, hogy a felek ezeket az elvégzendő munkák részének tekintették, azonban a felperes azokat nem készítette el. A használatbavételi engedély kiadása nem jelenti szükségszerűen azt, hogy a felperes a vállalkozási szerződésben foglaltakat teljesítette volna. A felek szerződési szándékának vizsgálatával fenntartotta és részletezte azon perbeli álláspontját, hogy 2015. június 29. napján a felek között a Ptk. 6: 27. §-ában meghatározott egyezség jött létre. A felek megállapodtak, hogy a szerződés teljesítéséhez a felperesnek még milyen munkákat kell elvégeznie és melyek azok, amelytől az alperes eltekint. A kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló megállapodásban, valamint a kötelezettségvállaló nyilatkozatban 1-15. tétel alatt felsorolt munkákra jutó vállalkozói díj volt a 82.880.098. Ft, melyet – a munkák elvégzése hiányában – az alperesnek még nem kellett megfizetnie. Ezen összeg erejéig a kifizetésre a felperes akkor volt jogosult, ha a munkákat elvégzi. Az alperesnek nem volt szándékában kölcsön felvétele, arra szüksége sem volt. Megítélése szerint az elsőfokú eljárásban igazolta, hogy a társaság bankszámláján és házipénztárában rendelkezésre állt ezen pénzösszeget meghaladó tőke.

[11] Álláspontja szerint a törvényszék a megismételt eljárásban sem tárt fel teljes körűen a tényállást, további bizonyítás lefolytatása lett volna szükséges. Ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése is indokolt. Az elsőfokú bíróságnak szakértői bizonyítást követően kellett volna állást foglalnia abban a kérdésben, a felperes a 2015. június 29. napján kelt megállapodásban foglaltakat teljesítve az ott szereplő munkákat elvégezte-e. Mivel a felperes által átutalt összeget az alperes visszafizette, a felperes felé csak olyan összegű tartozása keletkezett, amelyet a kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló megállapodás szerinti munkákból a felperes elvégzett. A felperes a 2015. június 29. napját követően még végzett munkákat az alperes részére, melyek ellenértéke 13.530.098. Ft volt, melyet az alperes 2015. október 22. napján átutalt. Az erre vonatkozó elszámolást e-mailben a felperesnek megküldte. Amennyiben a felek kölcsönszerződést kötöttek volna az alperes ügyvezetője nem küldött volna az átutalás mellé elszámolást. Az alperes csak abban az esetben gazdagodott volna jogalap nélkül, ha a felperes a 2015. június 29. napján módosított szerződést szerződésszerűen teljesíti.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Az elsőfokú ítélet indokait helytállónak találta, a lefolytatott bizonyítás eredményéből kiemelte a tanúként kihallgatott műszaki ellenőrök tanúvallomásait, a 2015. június 29-én kelt műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvet és a 2015. július 2. napján kelt használatbavételi engedélyét. Ezek a bizonyítékok azt igazolják, hogy a felperes a vállalkozási szerződés teljesítette. Az alperes álláspontjával szemben a kölcsönszerződés nem volt színlelt, melyet alátámaszt mind a felperes érdekében eljáró (dr. Tanú1) és az alperes érdekében eljáró (dr. Tanú2) ügyvéd tanú vallomása is. Az esetleges egyoldalú színlelés pedig nem rendelkezik jelentőséggel. A kölcsönszerződés megkötésének az volt az oka, hogy a beruházás megvalósításához az alperes nem rendelkezett megfelelő fedezettel. A beruházás utófinanszírozott volt, az alperesnek tehát a végszámlát az MVH támogatás teljesítése előtt ki kellett fizetnie. Hivatkozott a 2020. április 30. napján kelt előkészítő iratához csatolt okiratra, G.A és az alperes ügyvezetője elektronikus levelezésére. Az okirat szerint az alperes két alkalommal is sikertelenül próbálkozott bankoknál hitelfelvétellel a beruházás megvalósítása érdekében. Megítélése szerint a fellebbezésben

kifejtettek nem adnak magyarázatot arra, hogy a vállalkozási szerződés lezárásához miért volt szükség kölcsönügyletre és mi indokolta a kölcsön átutalását az alperes részére, amennyiben az alperes elegendő fedezettel rendelkezett a végszámla kiegyenlítéséhez. Az alperes szerződés értelmezésével szemben a kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló megállapodás nem az alperesnek még teljesítendő munkák ellenértékeként jelöli meg a 82.880.098 Ft-ot, hanem egyértelműen és kifejezetten kölcsönként. Az alperes a 2015. június 30.-i utalással nem a kölcsön összegét utalta vissza a felperesnek, hanem a vállalkozási szerződés végszámláját fizette ki. A végszámlára utalás szerepel az utalás közlemény rovatában is. "Nem logikus" az alperes azon állítása, hogy a közlemény rovatban csak a végszámla sorszámát lehet megjelölni. A felperes egyéb munkákat és pótmunkákat is végzett az alperesnek, mint az kiderül a Veszprémi Törvényszék előtt a pótmunka díj megfizetésére irányuló perből is. Azonban a felperes az alperes által 2015. október 22. napján átutalt 13.530.098 Ft-ot a kölcsön szerződésből eredő tartozásra számolta el.

[13] Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállás alapján helyes jogkövetkeztetésre jutva kötelezte az alperest a 2015. június 29. napján kelt kölcsönszerződésben meghatározott tartozás még hátralékos része megfizetésére, ezért a fellebbezés nem alapos.

[14] Az ítéltábla a törvényszék ítélete indokaival egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja, így azokra csak utal. (Pp. 254. § (3) bekezdése)

[15] Az ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra kiemeli, hogy nem értett egyet az alperes azon fellebbezési álláspontjával, hogy a 2015. június 29. napján kelt szerződésekkel és egyoldalú jognyilatkozatokkal a felek egyezséggel (Ptk. 6: 27. §) módosították a 2014. március 21. napján létrejött vállalkozási szerződésüket. Ezen a napon megtörtént a kivitelezett létesítmény műszaki átadás-átvétele, az alperes a teljesítést írásban leigazolta és az általa megbízott műszaki ellenőr mind a teljesítésigazolást, mind pedig a műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvet aláírta. Ezekből az okiratokból is következően – ahogy az egyik elkészített szerződés elnevezése is mutatja – a felek már csak azokat a jognyilatkozatokat foglalták írásba, amelyek a jogviszonyuk lezárásához és az ellenszolgáltatás elszámolásához voltak szükségesek. A 2015. június 29. napján kelt, a megállapodás kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló szerződés 2. pontjában meghatározott munkák nem azonosak a felperes által külön perben érvényesített 16 pótmunkatétellel. Az alperes műszaki ellenőre, Tanú4 tanúvallomásában (G. 20.789/2017 / 11. tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal) úgy nyilatkozott, hogy az okirat 2. pontjában meghatározott munkák többségében az új megrendelésekhez kötődnek, illetve – magából az okiratból kitűnően – az eredeti munkák kijavítására irányultak. Ezzel azonosan tett vallomást a másik műszaki ellenőr, Tanú5 tanú is. (G. 20.789/2017. 13. tárgyalási jegyzőkönyv 17. oldal) Az eredeti szerződési vállalástól eltérő, új munkatételekre vonatkozó igények miatt alaptalan az alperes azon fellebbezési előadása, hogy a kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló megállapodásban, valamint a kötelezettségvállaló nyilatkozatban 1-15. pontokban felsorolt tételek ellenértéke lett volna a kölcsönadott 82.880.098. Ft. Helyesen a 2014. március 21 napján kelt szerződésben kivitelezni nem vállalt, de a 2015. június 29. napján kelt megállapodásban megjelölt munkák ellenértékét az alperesnek a végszámla összegén túl kellett kifizetnie. Erre kerülhetett sor a 2015. október 22. napján átutalt 13.530.098. Ft megfizetésével.

[16] Az eredeti szerződési vállaláshoz tartozó munkák kijavításának elrendelése pedig amiatt nem akadályozta az átadás- átvételt, mert a Ptk.6:247. § (3) bekezdése szerint nem tagadható meg az átvétel a rendeltetésszerű használatot nem akadályozó hibák kijavításáig, pótlásáig.

[17] A törvényszék által helyesen kiemelt tény szerint az építésügyi hatóság a vállalkozási szerződés alapján kivitelezett létesítményre 2015. július 2. napján a használatbavételi engedélyt kiadta. Az alperes a jogorvoslati kérelemben tévesen hivatkozott arra, hogy a használatbavételi engedély kiadása nem jelenti azt, hogy a felperes a vállalkozási szerződésben foglaltakat teljesítette volna. A perbeli építési munka elvégzésekor hatályos, az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet 39. §-a (4) bekezdése szerint ugyanis a használatbavételi engedély iránti kérelmet az építtető az építmény rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmassá válásakor, az építési munkaterület építtető részére történő, építési naplóban igazolt átadását követően, a használatbavétel előtt nyújtja be az építésügyi hatósághoz. Jelen esetben tehát a teljesítés igazolással, a műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvvel és a jogszabály idézett rendelkezésével ellentétes az az alperesi állítás, hogy 2015. június 29. napjáig ne teljesítette volna a szerződési kötelezettségét a vállalkozó felperes. Emiatt alaptalan volt az alperes elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a felperes teljesítését igazoló további szakértői bizonyítás elrendelésére irányuló fellebbezési kérelme.

[18] Az ítéltábla nem értett egyet azzal – a Szegedi Ítéltábla Gf. III. 30.024 / 2019 / 5. számú hatályon kívül helyező végzésében is megjelenő – fellebbezési érveléssel sem, hogy a 2015. június 29. napján kelt szerződésekkel és egyoldalú jognyilatkozatokkal a felek részben módosították volna az építési munka kivitelezésére irányuló vállalkozási szerződésüket és az alperes fennálló még hátralékos vállalkozói díjtartozás jogcímét kölcsönben határozták meg. (Ptk. 6: 191. § (1) bekezdése) A perben feltárt bizonyítékok – így: a 82.880.098 Ft 2015. június 30-án történő átutalására- és visszautalására vonatkozó bankszámlakivonat másolatok, dr. Tanú2 ügyvéd tanú vallomása – nem hagynak kétséget afelől, hogy a felperes az utófinanszírozású MVH támogatás lehívhatóságához nyújtott kölcsönt az alperesnek a vállalkozási szerződés végszámlája összegével egyező összegben. Az alperest tehát a 82.880.098. Ft megfizetésének kötelezettsége kétszer terhelte, egyszer vállalkozói díj, egyszer pedig kölcsöntartozás jogcímén. A novációra vonatkozó előadás elfogadása esetén a kölcsön visszafizetésének kötelezettsége alól jogalap nélkül mentesülhetne. Az alperes nem kétségesen a vállalkozói díj tartozását (a felperes által átutalt kölcsönből) teljesítette, azonban a 2015. június 29. napján kelt okiratokban nem érhető tetten olyan szerződési szándék, amely mentesítette volna a kölcsön tartozás megfizetése alól.

[19] Annak, hogy az alperes a kölcsön felvételekor rendelkezett-e a kölcsön összegének megfelelő likvid forrással, a kölcsön felvétele és a kölcsöntartozás fennállta szempontjából nem volt jelentősége, hiszen a kölcsönszerződés akkor is köthető, ha az adós rendelkezik a kölcsön összegét elérő vagy meghaladó egyéb pénzeszközzel. Ugyanakkor az alperes a fellebbezésében iratellenesen hivatkozott arra, hogy az elégséges pénztőke rendelkezésre állását az elsőfokú eljárás során lefolytatott bizonyítás igazolta. Az alperes bankszámláit vezető pénzügyi intézmény közlése (G. 20.789/2017/16.) szerint 2015. június 29. napján az alperesi bankszámlák egyenlege messze nem érte el a végszámla kiegyenlítéséhez szükséges 82.880.098 Ft-ot. Alappal hivatkozott a felperes fellebbezési

ellenkérelmében a banki hitel felvétele érdekében az alperesnek segédkező G.A írásbeli nyilatkozatában (G. 40.033/2019/11/F/3.) foglaltakra, amely szerint az alperesi Kft. a pénzügyi intézményeknél a szükséges mértékű forrásra nem volt hitelképes.

[20] Ezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint felperesi perköltséget. Ez utóbbi, ügyvédi munkadíjból álló perköltséget az ítéltábla a 32 / 2003. (VIII. 22) IM. rendelet 3. §-a, (2), (5) bekezdései alapján az általános forgalmi adóval növelt 1.270.000 Ft-ban határozta meg.

Győr, 2021. január 13.

Dr.Szalai György
Zsolt
a tanács elnöke

Dr.Ferenczy Tamás
előadó bíró

Dr.Mészáros
bíró